

který se kvalifikovalo, co činiti, že nebyl vzat zřetel na okolnosti, ke kterým mělo býti z moci úřední přihlíženo, vznášel tím vážné námitky proti kvalifikačnímu posudku, které měl žal. úřad posouditi, aby si mohl utvořiti úsudek o tom, netrpí-li posudek ten tak podstatnými nedostatky, aby mohl sloužiti za spolehlivý podklad pro rozhodnutí o služebním pořadí st-lově roku 1930.

Nař. rozhodnutí, vycházejíc z právního názoru, že pro rozhodnutí o služebním pořadí postačí již ta pouhá skutečnost, že byl vydán pravoplatný výrok orgánů povolaných k podávání kvalifikace, nezabývalo se námitkami, jež st-l proti kvalifikaci vznesl, a tím zůstalo řízení neúplným. Ježto názor ten nebyl uznán ve shodě se zákonnými předpisy, bylo nař. rozhodnutí, pokud rozhodlo o zhoršení st-lova služebního pořadí v období jednoho roku čítaného ode dne 1. října 1927, zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Tímto zrušujícím výrokem odpadl i podklad pro rozhodování o tom, zdali uvedené období lze sčítati s obdobím 4 měsíců, o něž bylo služební pořadí st-lovo zhoršeno podle § 11 odst. (1) lit. d) služebního předpisu A-VII, neboť bylo tím odstraněno nař. rozhodnutí i v tom směru, pokud uznalo odůvodněným sčítání obou období.

Č. 11.708.

Zaměstnanci veřejní: * Disciplinární komise není příslušna po zrušení suspense rozhodovati podle ustanovení § 149 služ. pragm. č. 15/1914 ř. z. o vrácení platu zadrženého po čas suspense.

(Nález ze dne 31. ledna 1935 č. 11.028/35.)

V ě c: Jan R. v B. proti vrchní disciplinární komisi ministerstva spravedlnosti o vrácení platu zadrženého po čas suspense.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Usnesením kárné komise vrch. zem. soudu v Brně z 26. října 1928 bylo proti st-li, soudnímu kancelářskému asistentu v I., na základě konaného šetření zavedeno podle § 113 odst. 1 služ. pragm. kárné vyšetřování pro služební přechyby podle §§ 21, 23 a 24 služ. pragm. uvedené pod č. 1 a) až c), dále pod č. 2 až 6 onoho usnesení s tím, že pro obvinění zmíněné v bodu 1 c) (že se totiž st-l u svědkyni, které v jeho sporech a trestních věcech měly býti vyslechnuty, a to u Josefy H. a Anastazie K. ucházel o křivé svědectví, jež před soudem se mělo vydati), učiní se oznámení sátnímu zastupitelství a až do ukončení trestního řízení zůstane kárné řízení v klidu. Současně se kárná komise usnesla, že se obviněný na dobu trestního a kárného řízení suspenduje ze služby a omezuje na dvě třetiny svých služebních platů po dobu suspense, kterýžto výrok odůvodněn ustanovením § 146 služ. pragm., »ježto není tu žádných zvláštních ohledů hodných okolností, které by mohly odůvodniti upuštění od tohoto opatření.« Na základě tohoto usnesení byl st-l podle zprávy presidia kraj. soudu v Brně z 5. listopadu 1928 zbaven služby dnem 2. listopadu 1928.

Když bylo trestní řízení zahájené proti st-li pro zločin podle § 199 a) trest. zák. pravoplatně skončeno, uložila kárná komise vrch. zem. soudu

v Brně usnesením ze 4. ledna 1929 presidiu zem. soudu v Brně, aby v kárném vyšetřování proti st-li bylo pokračováno a aby při předložení spisů byly též připojeny spisy týkající se řízení o zbavení st-le svéprávnosti pro duševní chorobu, které mezitím k žádosti manželky st-lovy Elišky R. bylo u okr. soudu v Ivančicích zahájeno. Avšak po provedeném řízení nebylo pravoplatným usnesením jmenovaného okr. soudu z 31. října 1929, doručeným st-li dne 4. listopadu 1929, návrhu Elišky R. vyhověno.

Na to předložilo presidium kraj. soudu civilního v Brně kárné a trestní spisy spolu se spisem o zbavení svéprávnosti presidiu vrch. soudu v Brně. Kárná komise vrch. soudu v Brně uznala po ústním jednání st-le kárným nálesem z 8. dubna 1930 jednak vinným pro hrubé porušení povinností uložených mu v §§ 21, 23 a 24 služ. pragm. služebních přečinů ve smyslu §§ 87 a 153 č. 1 služ. pragm., vyměřila mu podle § 154 b) služ. pragm. kárný trest dočasného snížení jeho zaopatřovacích požitků o 5% na dobu 1/2 roku a odsoudila jej k náhradě nákladů kárného řízení, jednak ve 4 bodech jej osvobodila z obvinění jemu za vinu kladených.

Podáním z 11. června 1931 žádal st-l svým právním zástupcem presidium vrch. soudu v Brně, aby mu byla vyplacena jedna třetina platu zadrženého za dobu od 9. listopadu 1928 do 18. listopadu 1929, eventuálně v cestě milosti, odůvodňuje žádost tím, že v době od zahájení řízení o zbavení svéprávnosti (9. listopadu 1928) do jeho skončení usnesením okr. soudu v Ivančicích z 31. října 1929, resp. do dne doručení tohoto usnesení, t. j. 18. listopadu 1929, nebylo v řízení disc. proti st-li pokračováno, takže suspense nařízená původně podle § 144 odst. 1 služ. pragm. trvala prý nyní jen z důvodu § 144 odst. 2 služ. pragm. a měl proto nadřízený úřad st-lův změnit důvod suspense a učinit po skončení řízení o zbavení svéprávnosti opatření, aby doplatek platů zadržených st-li podle § 146 služ. pragm. po dobu tohoto řízení byl mu vrácen.

O této žádosti usnesla se kárná komise vrch. soudu v Brně, slyševši vrch. prokurátora, dne 19. června 1931, že se návrhu nevyhovuje.

Stížnost ze 14. července 1931 vznesenou st-lem do zmíněného rozhodnutí, ve které byla uplatněna námitka věcné nepřislušnosti kárné komise k rozhodování o vrácení platu, ježto se prý jedná o věc čistě presidiální, zamítla nař. rozhodnutím vrchní disc. komise min. sprav. jakožto bezdůvodnou, při čemž k námitce nepřislušnosti dodala, že vrch. disc. komise nesdílí námitky stížnosti, že o shora uvedeném požadavku mělo rozhodnouti presidium vrch. soudu. Námitka ta byla by na místě, kdyby běželo jen o vrácení platů v suspensi zadržených. Přítomná žádost, resp. stížnost nemá však za předmět pouhé provedení usnesení kárné komise o suspensi z 26. října 1928 a nejsou také spornými zákonné účinky vyřčené suspense. Žadatel netvrdí snad, že mu přísluší vrácení zadržených platů přes to, že byla suspense vyřčena z důvodu § 144 č. 1 služ. pragm. s následným jeho odsouzením pro kárný přečin. Na sporu jest — jak ze žádosti patrně — důvod suspense. St-l totiž stojí na tom — ovšem mylném — stanovisku, že od 9. listopadu trvala suspense z důvodu zavedeného řízení o zbavení svéprávnosti, takže prý

usnesení kárné komise neodpovídalo skutečnému stavu věci a nebylo správné. Změněno prý nebylo jen z důvodu úspory práce. Jest tedy patrné, že přítomnou žádost resp. stížnost nelze posuzovati jen s hlediska požadavku výplaty zadržенých platů, jež není uskutečnitelná bez změny usnesení o suspensi. Běží o otázku spadající v obor řízení kárného, o níž rozhodovati jest kárné komisi.»

Maje rozhodovati o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí musel se nss zabývati nejprve námitkou vadnosti řízení z důvodu, že o žádosti st-lově za vrácení platu zadržенého po čas suspense rozhodovala vrchní kárná komise (resp. v I. stolici kárná komise), ačkoli mělo rozhodovati min. sprav. (resp. v I. instanci presidium vrch. soudu) jakožto zaměstnavatel st-lův, ježto kárná komise nebyla příslušnou. Této námitce nemohl nss upřítí oprávnění.

Zákon z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z. o služebním poměru státních úředníků a státního služebnictva (služební pragmatika), jednající v prvé hlavě (Úředníci) v oddílu V v §§ 87 až 155 o tom, »jak se stíhá porušení povinností«, stanoví v § 100 odst. 1, že »k provedení disc. řízení zřizují se disc. komise: a) disc. komise první stolice při úřadech bezprostředně podřízených některému úřadu ústřednímu, b) vrch. disc. komise při ústředních úřadech...« a v §§ 102 a 103 upravuje jich příslušnost místní, osobní, funkční i věcnou. O »disc. řízení«, k jehož provedení jsou zřízeny, jedná dále v předpisech §§ 112 a násl., čítajíc v to obnovu řízení, uvedení v předešlý stav a dočasné zbavení úřadu (suspendování), jež upravuje v §§ 144 až 149. Normuje provedení kárného nálezu, stanoví v § 135, že »po nastalé právní moci má předseda disc. komise způsobovati provedení trestu příslušným úřadem a zaslati cestou služební sepsání disc. nálezu s rozhodovacími důvody přednostovi služebního úřadu úředníkovu.« Pokud se týče speciálně suspense, upravuje zákon věcnou příslušnost kárných komisí povolaných jednak k tomu, aby rozhodovaly o uvalení, potvrzení nebo zrušení dočasného zbavení úřadu (§§ 144, 145 odst. 5, 147 odst. 2 a 148), jednak stanoví v § 146, že »usnesením disc. komise může úředník pro dobu dočasného zbavení úřadu obmezen býti až na dvě třetiny svých platů«. Konečně v § 149 jedná o provedení následků suspense v příčině zápočtu doby dočasného zbavení úřadu pro postup do vyšších platů a pro vyměření výslužného, jakož i v příčině doplatku zadržенých platů podle § 146, a to jednak v případech (odst. 1), že úředník byl odsouzen k disc. trestu nebo v případě § 144 zbaven svéprávnosti, jednak v případech (odst. 2), když disc. řízení skončilo zastavením, osvobozením neb uložením pořádkového trestu, nebo byl návrh na zbavení svéprávnosti odmítnut. Kdežto v případech odst. 1 »nezapočítá se doba dočasného zbavení úřadu pro postup do vyšších platů a pro vyměření výslužného« a »nemá místa doplatek zadržенých platů v době dočasného zbavení úřadu«, stanoví odst. 2 cit. ř. z. »Naproti tomu jest započitatelná doba dočasného zbavení úřadu a postup se zařídí se zpětnou působností (§ 55), konečně učiní se opatření o doplatku platů zadržенých podle § 146...«

Z cit. ustanovení vyplývá, že se věcná příslušnost disciplinárních komisí omezuje na provedení disc. řízení v I. a II. stolici, pokud jednotlivé úkony nejsou svěřeny orgánům jiným (na př. v §§ 118, 119, 135), a to až do pravoplatného jeho skončení, ať usnesením o zastavení disc.

řízení, či nálezem osvobozujícím neb odsuzujícím. Nepřísluší jim však ani provedení pravoplatných nálezů disc., ani provedení usnesení o suspensi, resp. zadržení platu po dobu této a tedy ani opatření zmíněných v § 149 služ. pragm., která se jeví jen jakožto důsledky dřívějších rozhodnutí disc. komise o kárném provinění neb o uvalení suspense podle § 144. Nepřísluší proto zejména disc. komisi rozhodovati o vrácení platu po čas suspense zadrženého, byla-li suspense zrušena. To plyne nejen z toho, že v § 149 není při opatřeních, která podle tohoto předpisu jest učiniti, o disc. komisi vůbec zmínky, ač jinak zákon přesně stanoví práva disc. komise, ale i ze skutečnosti, že suspense a v důsledku jejím i zadržení platu podle § 146 služ. pragm. jest jen prozatímním opatřením k zabezpečení výsledků kárného řízení, které, nebylo-li dříve zrušeno usnesením disc. komise podle § 147 odst. 2 služ. pragm., končí se ex lege nejpozději pravoplatným skončením disc. řízení podle § 147 odst. 1. Po skončeném disc. řízení nemůže tedy již disc. komise rozhodovati o zrušení suspense a proto ani o vrácení platu v době suspense zadrženého, vždyť nejde již o provedení disc. řízení, k němuž jest výhradně zřízena, nýbrž o provedení opatření v důsledku skončeného disc. řízení. Nasvědčuje tomu nejen poukaz v § 149 na ustanovení § 55 služ. pragm. v příčině postupu se zpětnou působností, který přec provádí příslušný úřad správní, ale i výrazy, jichž § 149 používá: »zařídí se«, »učiní se opatření...«, chtěje tím nepochybně naznačiti, že nejde již o věc spadající do věcného rozhodování disc. komise, nýbrž do řízení příslušného adm. úřadu stejně jako provedení nálezu podle § 135 služ. pragm.

V daném případě není o tom sporu, že disc. řízení proti st-li skončilo se pravoplatným kárným nálezem disc. komise při vrch. soudu v Brně z 8. dubna 1930, že před tím suspense proti st-li nařízená usnesením disc. komise nebyla zrušena, takže dočasné zbavení úřadu st-le skončilo podle § 147 odst. 1 služ. pragm. nejpozději pravoplatností cit. kárného nálezu, a podal-li st-l po této době dne 11. června 1931 žádost o vrácení platu, zadrženého v době suspense, pokud trvalo řízení o zbavení jeho svéprávnosti, nebyla disc. komise k rozhodování o žádosti té příslušnou, při čemž jest nerozhodno, jakým způsobem st-l žádost svou odůvodňoval.

Bylo proto na žal. úřadě, aby, nepouštěje se do meritorního rozhodování o žádosti té, zrušil rozhodnutí kárné komise I. stolice pro nepřislušnost její k věcnému rozhodnutí. Neučinil-li tak, nýbrž považuje v odporu se zákonem příslušnost kárné komise za danou, zamítl st-lovu námitku nepřislušnosti jako bezdůvodnou a rozhodl současně o merituu věci, osoboval si kompetenci, která — jak shora uvedeno — není ustanoveními zák. č. 15/1914 ř. z. podepřena a po formální stránce tak zavinil zmatečnost řízení, která tvoří podstatnou vadu ve smyslu § 6 odst. 2 zák. o ss.

Bylo tudíž nař. rozhodnutí pro tuto podstatnou vadu zrušiti, aniž se mohl nss zabývati ostatními námitkami stížnosti.

Č. 11.709.

O b e c n í v o l b y : »Bydlení« v obci podle ustanovení obecního řádu volebního.

(Nález ze dne 1. února 1935 č. 10.058/35.)